

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft :
- Ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap
 - Principiële goedkeuring

Met dit ontwerp van besluit wil de Vlaamse regering het principe van forfaitair gebruik van het refertebedrag voor hulpmiddelen en de invoeging van de tegemoetkomingen van vervoer en verblijf in het kader van het gewone onderwijs in de regeling over de materiële bijstand.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

BELEIDSVELD: ondersteuning voor personen met een handicap

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr.2022/342 van 22september 2022.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Forfaitair gebruik van hulpmiddelen

Voor elk hulpmiddel of aanpassing in de referentielijst bestaat er een hulpmiddelenfiche die de beschrijving van de bijstand, de doelgroep, cumulbepalingen en specifieke voorwaarden bevat. In het onderdeel 'beschrijving' van de hulpmiddelenfiche wordt gedefinieerd welke hulpmiddelen of aanpassingen er onder de referenterubriek horen. De beschrijving vermeldt de essentiële kenmerken van het hulpmiddel of aanpassing en aan welke eisen het op vlak van functionaliteit dient te voldoen. Functionaliteit staat voor de toepassingsmogelijkheden of de geschiktheid van een hulpmiddel (product, apparaat) of aanpassing (aan een product, woning of auto) voor de persoon met een handicap (of zijn mantelzorger) om gewenste taken met voldoende kwaliteit, doeltreffend en adequaat, uit te voeren.

De persoon met een handicap die voor een bepaalde referenterubriek over een goedkeuring van het agentschap beschikt, is voor zijn keuze en aankoop van het hulpmiddel of aanpassing vandaag gebonden aan de beschrijving in de hulpmiddelenfiche. Enkel hulpmiddelen of aanpassingen die beantwoorden aan de rubriek 'beschrijving' komen in aanmerking voor terugbetaling. Dit beperkt de keuzemogelijkheden. Een forfaitair gebruik van refertebedragen moet helpen om de keuzevrijheid te vergroten.

Het VAPH betaalt enkel adequate oplossingen. Een adequate oplossing is een oplossing die een probleemactiviteit op een kwalitatieve manier toch mogelijk maakt. Kwaliteit (duurzaamheid, gebruiksgemak ...) is een essentieel kenmerk van een adequate oplossing. Als er meerdere adequate oplossingen mogelijk zijn, houdt men rekening met de 'goedkoopste adequate oplossing' en wordt het refertebedrag van deze oplossing toegekend. Bij een forfaitair gebruik van refertebedragen krijgt de persoon met een handicap de mogelijkheid om het toegekende refertebedrag (dit is het refertebedrag van de goedkoopste adequate oplossing) te gebruiken als een forfaitaire vergoeding voor de aankoop van een ander hulpmiddel uit de referentielijst met minimaal dezelfde relevante functionaliteiten en mits het hulpmiddel voor de persoon een adequate oplossing is. Bv. indien een traplift (refertebedrag € 8.399,71) als de goedkoopste adequate oplossing wordt bevonden, maar de persoon met een handicap voor het overbruggen van een verdieping een kokerlift (refertebedrag € 25.000,00) i.p.v. een traplift verkiest, dan kan dit. De persoon kan in die situatie voor de kokerlift een vergoeding krijgen tot maximum het refertebedrag van de traplift.

Het concept van het forfaitair gebruik van refertebedragen maakt het mogelijk om reeds van bij de start van de aanvraag, een tegemoetkoming te vragen voor een ander hulpmiddel met minstens dezelfde relevante functionaliteiten van de goedkoopste adequate oplossing. Het is echter niet de bedoeling om het nieuwe concept te beperken tot personen bij wie de intentie om een alternatief

hulpmiddel te kopen reeds duidelijk is van bij de aanvraag. Ook personen die na de toekenning van een refertebedrag besluiten om een alternatief hulpmiddel aan te schaffen, komen in aanmerking.

De zeer uitzonderlijke zorgbehoefte (ZUZ) is een procedure die toelaat om in uitzonderlijke situaties een aanvullende tegemoetkoming bovenop het refertebedrag aan te vragen bij de bijzondere bijstandscmissie (BBC). Indien men reeds van bij de aanvraag kiest voor het forfaitair gebruik van een refertebedrag dan is men uitgesloten van de procedure van de zeer uitzonderlijke zorgbehoefte: er kan geen aanvullende tegemoetkoming bovenop het refertebedrag worden aangevraagd. Op deze manier wordt vermeden dat de procedure van de zeer uitzonderlijke zorgbehoefte wordt gebruikt om een hogere tegemoetkoming te verkrijgen voor een hulpmiddel dat niet de goedkoopste adequate oplossing is. Indien men niet van bij de aanvraag kiest voor het forfaitair gebruik van het refertebedrag en zou beschikken over een goedkeuring voor een aanvullende tegemoetkoming bovenop het refertebedrag van de goedkoopste adequate oplossing dan kan de aanvullende tegemoetkoming nadien niet aangewend worden voor de aankoop voor het andere hulpmiddel. De tegemoetkoming blijft beperkt tot het refertebedrag van het hulpmiddel dat aanvankelijk werd gevraagd. Bv. als er een goedkeuring werd verleend voor een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte bij de aanvraag van een traplift en de persoon met een handicap beslist nadien om een kokerlift te plaatsen, dan kan enkel een tegemoetkoming verleend worden tot maximum het refertebedrag van de traplift. De aanvullende tegemoetkoming die in het kader van de procedure voor een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte werd toegekend, kan niet worden gebruikt.

Het VAPH wil voorkomen dat de persoon met een handicap een niet adequaat hulpmiddel aanschaft. Daarom wordt het onmogelijk om een product aan te kopen dat niet beantwoordt aan de beschrijving van een of andere referterubriek. Een voorbeeld: een waterbed is geen adequaat alternatief voor een anti-decubitusmatras: Een watermatras werkt onvoldoende preventief voor decubituswonden. We willen voorkomen dat personen een waterbed kopen via het forfaitair gebruik van het refertebedrag van de rubriek 'antidecubitusmatras'. Doordat het waterbed niet beantwoordt aan de beschrijving van een anti-decubitusmatras of een andere referterubriek is een tegemoetkoming in de aankoop ervan uitgesloten.

In alle hulpmiddelenfiches van hulpmiddelen/aanpassingen die aan de algemene principes voldoen, zal een bepaling worden opgenomen over de mogelijkheid tot forfaitair gebruik. Deze bepaling wordt dus opgenomen in de fiches van alle hulpmiddelen/aanpassingen waarvoor er binnen de refertelijst duurdere, alternatieve oplossingen zijn die dezelfde functie hebben, een oplossing zijn voor dezelfde probleemactiviteiten en minimaal dezelfde mogelijkheden hebben, en waarbij er geen gevaar is voor problemen met de doelmatigheid op basis van factoren die niet eenvoudig in te schatten zijn voor de persoon met een handicap zelf.

Referterubrieken met aanvullingen

Sommige hulpmiddelen zijn een opgebouwd uit een basistoestel of basisproduct en één of meerdere extra componenten. Dergelijke hulpmiddelen worden ook wel een 'configuratie' genoemd. De extra componenten of onderdelen worden in de refertelijst aangeduid als 'aanvullingen' bij een basisproduct en zijn in de refertelijst opgenomen als aparte referterubrieken. Ze zijn afgestemd op iemands persoonlijke noden. Om de procedure voor aanvragen van dergelijke hulpmiddelen met aanvullingen te vereenvoudigen zowel voor de klant als voor de administratie, kunnen deze configuraties beter als één geheel worden behandeld waarbij het refertebedrag van het hulpmiddel en de refertebedragen van de aanvullingen worden samengeteld. Het totaal toegekende bedrag kan aangewend worden om het hulpmiddel met aanvullingen te kopen. Bij het indienen van de

aanvraag voor een configuratie moet zowel het basisproduct als elke aanvulling worden gemotiveerd en noodzakelijk en adequaat zijn in functie van de handicap. Een goedgekeurde 'aanvulling' die niet wordt aangekocht (en dus niet op de factuur is vermeld), kan niet worden betaald.

Voorbeeld

Voor de aanvraag van een statische matras (€371,32) met een 30°-zijligkussen (€180) en een zwevende hielenkussen (€120) kan een goedkeuring verleend worden van €671,32 voor zover de noodzaak van zowel de matras als beide aanvullingen is aangetoond.

De bijzondere bijstandsc commissie (BBC) kan uitzonderlijk ook een aanvullende tegemoetkoming verlenen voor hulpmiddelen die meer kosten dan het refertebedrag. De kostprijs van het hulpmiddel moet in zo'n geval meer dan 300 euro bedragen dan de som van het refertebedrag en eventuele basiskosten die in de refertelijst worden vermeld. In het geval het een configuratie is, worden de refertebedragen van het hulpmiddel en van de aanvullingen samengeteld. Indien er voor een of meerdere refererubrieken een basiskost van toepassing is, wordt de som van de refertebedragen verhoogd met het bedrag of de som van de basiskosten. Als de totale kostprijs van het hulpmiddel en de aanvullingen meer dan 300 euro bedraagt dan de som van de refertebedragen en de eventuele basiskosten, dan behoort een aanvraag voor een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte tot de mogelijkheden. Die mogelijkheid bestaat ook indien de meerkost na aftrek van de eventuele basiskost, voor elk onderdeel apart niet telkens meer dan € 300 bedraagt.

Voorbeeld

Voor een autoaanpassing bestaande uit een bodemverlaging (refertebedrag: €8.750), een aangepaste vering (€495) en een elektrische lier (€1.300) kan in totaal een tegemoetkoming verleend worden van €10.545. Als het bedrag op de factuur meer dan €10.845 bedraagt, kan een aanvraag in het kader van een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte ingediend worden.

De werkwijze wordt reeds toegepast voor communicatietoestellen en voor de rubrieken omgevingsbedieningsapparatuur. De werkwijze willen we enerzijds opnemen in de regelgeving en anderzijds uitbreiden voor andere toestellen. De vermelding in de refertelijst is reeds afgestemd op deze werkwijze. Bij elke aanvulling wordt vermeld dat het om een 'aanvulling', 'supplement' of 'bijhorigheid' gaat en op welk toestel het een aanvulling betreft.

Bepalen van datum tenlasteneming van de kosten voor de aanvraag van een herstelbudget

Het IMB-besluit voorziet een termijn voor het indienen van facturen. Een vraag voor een tegemoetkoming in aanvullende herstelkosten die ten vroegste zijn gemaakt één jaar voor de datum waarop de aanvraag is ingediend bij het agentschap, komen in aanmerking voor tenlasteneming. We stellen voor om deze bepaling uit te breiden voor elke herstelkost die afzonderlijk van het hulpmiddel wordt aangevraagd waarop de herstelkost betrekking heeft.

Het herstelbudget wordt berekend op basis van het refertebedrag dat van toepassing is op het moment dat het herstelbudget wordt aangevraagd.

Deze aanpassing zorgt voor een uniforme en duidelijke werkwijze zowel voor de klant als voor de administratie.

Bv. In 2018 werd een basis dynamisch systeem toegekend, op dat moment was er nog geen budget voor herstelkosten voorzien in de refertelijst. In 2021 vraagt de persoon met een handicap alsnog

een budget aan voor herstelkosten dat ondertussen wel is voorzien in de refertelijst. Dan kunnen kosten die gemaakt zijn één jaar voor de datum waarop de aanvraag is ingediend in aanmerking komen voor tenlasteneming.

Als het herstelbudget wordt gevraagd, samen met het hulpmiddel waarop het herstelbudget betrekking heeft, wordt de datum tenlasteneming van de kosten bepaald op dezelfde manier dan voor het hulpmiddel zelf zoals vermeld in artikel 23.

Voorwaarden voor het toekennen van een aanvullend herstelbudget

We stellen voor om de voorwaarden vermeld in art. 16/1 voor een tegemoetkoming in de kosten van herstel van een hulpmiddel niet opgenomen in de refertelijst, uit te breiden voor de aanvullende herstelkosten:

- de verwachte resterende gebruiksduur van het hulpmiddel;
- de kostprijs van de herstelling ten aanzien van de kostprijs van de aankoop van een nieuw hulpmiddel;
- de restwaarde van het hulpmiddel ten aanzien van de kostprijs van de herstelling.

Deze voorwaarden worden nu reeds toegepast bij de beoordeling van de aanvraag voor een aanvullend herstelbudget.

Fietsoplossingen

In de Permanente Werkgroep Hulpmiddelen van 10 maart 2021 werd het voorstel om de mogelijkheid van een verhoogde tegemoetkoming i.k.v. een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte, bij de aankoop van een fiets uit te sluiten evenals de tegemoetkoming in de herstelkosten van een fiets, reeds aanvaard. Dit werd echter nog niet aangepast in de regelgeving.

De meerkost bij de aankoop van een fiets wordt bepaald door de keuze van de klant o.b.v. persoonlijke voorkeur en niet omwille van handicapspecifieke argumenten.

In de refertelijst is er, naast de fietsoplossingen, ook een refertebedrag voorzien waarmee een tegemoetkoming kan gegeven worden voor handicapspecifieke aanpassingen. Voorbeelden van handicapspecifieke aanpassingen zijn aanpassingen aan de pedalen, fixatiemateriaal, een hoofdsteun, ... Het uitsluiten van een verhoogde tegemoetkoming geldt niet voor deze referterubriek.

Herstelkosten van fiets (m.u.v. de herstelkosten van de handicapspecifieke aanpassingen) zijn geen meerkost i.f.v. de handicap.

Dit principe wordt nu reeds zo toegepast zowel door de administratie als door de BBC, en wordt door deze aanpassing in de regelgeving ook duidelijk gemaakt voor de personen met een handicap.

Relaxzetels

Elektronische relaxzetels zijn sinds 2005 uitgesloten volgens art. 7 behalve voor specifieke zetels voor personen die lijden aan de ziekte van Huntington.

Het is echter steeds de bedoeling geweest om zowel elektronische als mechanische relaxzetels uit te sluiten in de regelgeving m.u.v. de specifieke zetels voor personen die lijden aan de ziekte van Huntington. Daarom wordt het woord 'elektronische' geschrapt.

Toestemming om rechtstreeks aan een leverancier te betalen

Het VAPH stelt reeds een formulier ter beschikking waarmee de persoon met een handicap aan het VAPH de toestemming geeft om de gemaakte kosten rechtstreeks aan de leverancier te betalen. Het gebeurt echter ook dat de leverancier een zelf opgesteld formulier laat invullen dat inhoudelijk en vormelijk onvoldoende of onduidelijk is.

Om de persoon met een handicap correct te informeren over de gevolgen van de toestemming die wordt gegeven, is het wenselijk om steeds het VAPH-formulier te gebruiken. De vermelding in de regelgeving dat de toestemming om rechtstreeks aan een leverancier te betalen wordt gegeven op de wijze die het agentschap bepaalt, maakt het mogelijk om het VAPH-formulier als standaard te gebruiken.

Vervoers- en verblijfskosten in het gewoon onderwijs

De regelgeving over de VAPH-ondersteuning voor vervoers- en verblijfskosten in het gewoon onderwijs dateert van 1969 en is inhoudelijk niet aangepast aan de huidige maatschappelijke context vanwege een sterk veranderd onderwijslandschap en een meer uitgebouwd aanbod van gesubsidieerd individueel vervoer. Daardoor kan het principe van de terugbetaling van de meerkosten voor personen met een handicap zoals dat in de huidige reglementering is vastgelegd niet correct worden toegepast. Dit maakt het complex en verwarrend voor zowel de personen met een handicap, de multidisciplinaire teams als de dossierbeheerders.

Het VAPH stelt voor om deze ondersteuning op te nemen in het IMB-besluit onder de vorm van referterubrieken en hulpmiddelenfiches en tegelijk de nodige inhoudelijke aanpassingen door te voeren zodat het meerkostenprincipe correct kan worden toegepast. De hulpmiddelenfiches zijn tot stand gekomen in overleg met de permanente werkgroep hulpmiddelen (Permanente werkgroep Hulpmiddelen), de VDAB, het agentschap Opgroeien en Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen.

Vervoerskosten

We stellen voor om per onderwijsniveau een referterubriek voor vervoerskosten toe te voegen. In overleg met de Permanente Werkgroep Hulpmiddelen zijn de voornaamste doelgroepen omschreven waarvoor individueel vervoer meerkosten zijn wegens de handicap. Voor situaties waarbij een leerling of student wegens een andere handicap of beperking nood heeft aan individueel vervoer, stellen we de procedure via art. 16, nl. gemotiveerd afwijken van de doelgroep voor. In overleg met de VDAB is bepaald voor welke onderwijsvormen het VAPH dan wel de VDAB bevoegd is.

Tussenkost voor de rubrieken kan aangevraagd worden via een vereenvoudigde aanvraag.

Op basis van de huidige prijzen stellen we een tegemoetkoming voor van € 0,7/km voor de afstand tussen de woonplaats en de school, met de leerling met een handicap in de auto, ongeacht de vervoerswijze. Deze tegemoetkoming volstaat voor de kosten om met een combinatie van eigen vervoer, vervoer door vrijwilliger, vervoer met een gesubsidieerde of privétaxi (al dan niet via dienstencheques of taxicheques) het individueel vervoer naar het gewoon onderwijs te realiseren. Het bedrag komt overeen met de huidige vergoeding voor individueel vervoer met de eigen auto als een ouder de leerling brengt.

De tegemoetkoming is niet te combineren met PAB- of PVB-uitbetaling voor taxivervoer voor dezelfde ritten. In specifieke gevallen kan bij een zeer uitzonderlijke zorgbehoefte (ZUZ) een hogere tegemoetkoming terugbetaald worden via de bijzondere bijstandcommissie. Dat kan bijv. het geval zijn in situaties waarbij een gezin niet over een aangepaste wagen beschikt om zelf in te staan voor het vervoer in een regio zonder beschikbaar vrijwilligers of gesubsidieerd taxivervoer?

Voorgestelde referterubriek	Huidige regeling	Refertet ermijn	Voorgesteld refertebedrag
Individueel vervoer naar gewoon lager onderwijs	met de auto: € 0,3468 /km (ook voor km terugreis chauffeur) met een taxi: het bedrag volgens de goedkoopste van minimum 2 offertes.	nvt	€ 0,7 euro / km met leerling met handicap in auto voor dagelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per lesdag • maximaal 15 km enkele rit voor wekelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per week
Individueel vervoer naar gewoon secundair onderwijs	met de auto: € 0,3468 /km (ook voor km terugreis chauffeur) met een taxi: het bedrag volgens de goedkoopste van minimum 2 offertes.	nvt	€ 0,7 euro / km met leerling met handicap in auto voor dagelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per lesdag • maximaal 15 km enkele rit voor wekelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per week
Individueel vervoer naar hoger beroepsonderwijs, hoger onderwijs of volwassenen-onderwijs	met de auto: € 0,3468 /km (ook voor km terugreis chauffeur) met een taxi: het bedrag volgens de goedkoopste van minimum 2 offertes.	nvt	€ 0,7 euro / km met student met handicap in auto voor dagelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per lesdag • maximaal 40 km enkele rit voor wekelijks vervoer <ul style="list-style-type: none"> • maximaal 1x heen en 1x terug per week

Verblijfskosten

Ook voor verblijfskosten stellen we voor om voor elk onderwijsniveau een referterubriek toe te voegen. Ook hier zijn in overleg met de Permanent Werkgroep Hulpmiddelen de voornaamste doelgroepen omschreven waarvoor verblijfskosten meerkosten zijn wegens de handicap en is in overleg met de VDAB bepaald voor welke onderwijsvormen het VAPH dan wel de VDAB bevoegd is. Ook hier stellen we voor situaties waarbij een leerling of student wegens een andere handicap of beperking dan vermeld in de doelgroepen, nood heeft aan verblijf, de procedure via art.16, nl. gemotiveerd afwijken van de doelgroep voor.

De tussenkomst kan aangevraagd worden via een vereenvoudigde aanvraag.

Het refertebedrag voor lager en middelbaar onderwijs werd bepaald op basis van de huidige gemiddelde kost van een internaat verminderd met het belastingvoordeel¹ voor kinderopvang en met de gemiddelde kost² voor voeding van een leerling die thuis verblijft. De basiskosten zijn bepaald op de gemiddelde kost voor voeding van een leerling die thuis verblijft.

Het refertebedrag voor het hoger onderwijs is bepaald op de gemiddelde kost van rolstoeltoegankelijke studentenkamers.

De tegemoetkoming is een maximumbedrag per schooljaar voor leerlingen in het lager en middelbaar onderwijs of per maand voor studenten in het hoger onderwijs. Dit betekent dat een aanvraag voor een hogere tegemoetkoming niet aan de BBC kan worden voorgelegd. De mogelijkheid van de zeer uitzonderlijke zorgbehoefte (ZUZ) zal in art.19 van het IMB-besluit worden uitgesloten.

Voorgestelde refererubriek	Huidige regeling	Refertet ermijn	Voorgesteld refertebedrag
Verblijf voor opleiding in het gewoon lager onderwijs	50% van het factuurbedrag met max € 747,83 per schooljaar	nvt	€ 1075 per schooljaar basiskosten € 920 per schooljaar
Verblijf voor opleiding in het gewoon secundair onderwijs	50% van het factuurbedrag met max € 890,27 per schooljaar	nvt	€ 1075 per schooljaar basiskosten € 920 per schooljaar
Verblijf voor opleiding in het hoger beroepsonderwijs, hoger onderwijs of volwassenenonderwijs	50% van het factuurbedrag met max € 261,16 per maand	nvt	€ 350 per maand

Overgangsmaatregelen bij invoering refererubrieken voor vervoers- en verblijfskosten

We stellen voor om bij inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving bestaande beslissingen over vervoers- of verblijfskosten te behouden en te behandelen volgens de oude regelgeving voor de duur van de opleiding binnen dat opleidingsniveau.

Bij de overgang naar een volgend onderwijsniveau (bijv. van lager naar secundair) stellen we voor om de beslissing stop te zetten en een nieuwe aanvraag te laten indienen volgens de nieuwe regelgeving.

Op die manier willen we garanderen dat elk kind of elke jongere kan blijven schoollopen in de school waar die nu schoolloopt.

¹ belastingvermindering met max € 14 / dag tot 21 jaar (<https://financien.belgium.be/nl/particulieren/gezin/gehandicapte/kinderopvang#q1>)

² gemiddelde kosten voeding jongere thuis geraamd op € 5,2/dag (177 schooldagen) volgens studie CEBUD (https://www.cebud.be/_files/ugd/4ab716_7bf68cd38c794bfeadf38746bfc57abd.pdf)

Toezihtscomité

Aangezien het toezichtscomité in de praktijk niet meer in werking is, kunnen art. 29 en 30 over het toezichtcomité en het jaarverslag van het KOC worden geschrapt.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1 past artikel 7 van het besluit van 13 juli 2001 over individuele materiële bijstand aan. Dit artikel geeft een opsomming van de kosten die niet ten laste genomen kunnen worden. In punt 2° gaat het over dienstverlening door natuurlijke of rechtspersonen. Hierop worden een aantal uitzonderingen voorzien .o.a. voor kosten van herstellingen. Er kan wel een tegemoetkoming worden gegeven voor deze kosten. Hierop wordt nu een uitzondering gemaakt voor fietsoplossingen. Herstellingskosten voor fietsoplossingen kunnen niet ten laste genomen worden behoudens herstel van handicap specifieke aanpassingen.

De kosten van vervoer en verblijf voor een opleiding in het gewoon onderwijs kunnen voortaan ten laste genomen worden in het kader van individuele materiële bijstand.

Artikel 2 In artikel 13 van het besluit van 13 juli 2001 dat het indienen van een aanvraag behandelt worden de woorden hulpmiddel en aanpassing vervangen door het ruimere begrip materiële bijstand omdat individuele materiële bijstand meer kan omvatten dan hulpmiddelen en aanpassingen bijvoorbeeld ook kosten van vervoer en verblijf in het kader van gewoon onderwijs.

Artikel 3 past artikel 16 van het besluit van 13 juli 2001 over de beslissing over de tenlasteneming van bijstand aan.

Een persoon met een handicap kan een aanvraag indienen voor het forfaitair gebruik van het refertebedrag voor een hulpmiddel of aanpassing voor een ander hulpmiddel of aanpassing . Dit is mogelijk als het forfaitair gebruik van het refertebedrag voorzien is in de hulpmiddelenfiche van het hulpmiddel of de aanpassing waarvoor het refertebedrag wordt betaald..

Als de persoon met een handicap niet behoort tot de doelgroep van de gevraagde bijstand of de bijstand niet beantwoordt aan de beschrijving in de hulpmiddelenfiche kan het agentschap een tegemoetkoming verlenen voor andere bijstand als in de hulpmiddelenfiche van die bijstand voorzien is dat het refertebedrag gebruikt kan worden voor de gevraagde bijstand.

Artikel 16 voorziet dat de tenlasteneming maximaal kan gebeuren voor de refertebedragen voor zien in de refertelijst of refertelijst bis voor de gevraagde hulpmiddelen of aanpassingen en elk onderdeel ervan. Als de aanvraag een hulpmiddel betreft waarvoor in de refertelijst of refertelijst bis aanvullingen zijn voorzien kan de tenlasteneming maximaal gebeuren voor de som van de refertebedragen voor het hulpmiddel en de aanvullingen.

Artikel 4 vervangt artikel 16/1 over kosten van herstel en onderhoud. Het doel van vervanging is voornamelijk verduidelijking van de regeling over tegemoetkomingen voor kosten en herstel.

Daarnaast wordt er toegevoegd dat aanvragen van een aanvullende tegemoetkoming voor herstelkosten zal behandeld worden conform de regeling voor aanvragen van een tegemoetkoming voor herstelkosten die niet de refertelijst of de refertelijst bis is voorzien.

Artikel 5 past artikel 19 over een hogere tegemoetkoming omwille van een uitzonderlijke zorgbehoefte aan.

In het laatste lid van dit artikel wordt de bijstand vastgesteld waarvoor geen hogere tegemoetkoming kan worden gevraagd. Deze lijst wordt aangevuld met fietsoplossingen handicap specifieke aanpassingen uitgezonderd en kosten van vervoer of verblijf in het kader van gewoon onderwijs.

Er worden twee nieuwe leden toegevoegd in verband met het forfaitair gebruik van een refertebedrag dat is toegekend. Er kan geen tegemoetkoming voor een hogere tegemoetkoming worden gevraagd als het refertebedrag dat is toegekend forfaitair wordt gebruikt of zal worden gebruikt.

Als een hogere tegemoetkoming is toegekend vervalt deze tegemoetkoming als het toegekende refertebedrag forfaitair wordt gebruikt.

Artikel 6 past artikel 23 over de tenlasteneming aan.

Conform artikel 23 moet er een bewijs van aankoop of bestelling zijn. Momenteel wordt in deze context alleen verwezen naar een factuur. Hier wordt een bewijs vastgesteld door het agentschap toegevoegd. In de praktijk lijkt dat het niet altijd mogelijk is om een factuur voor te leggen bijvoorbeeld voor kosten van vervoer met eigen wagen of voor aankopen via app of een webstore.

Er wordt expliciet voorzien dat het VAPH een refertebedrag maar kan betalen als de aangekochte of geleverde bijstand voldoet aan de beschrijving van die bijstand in de hulpmiddelenfiche. Bij forfaitair gebruik moet het hulpmiddel of de aanpassing vermeld zijn in het punt over het forfaitair gebruik in de hulpmiddelenfiche van de bijstand waarover het VAPH een positieve beslissing heeft genomen. Bovendien moet het hulpmiddel of de aanpassing beantwoorden aan de beschrijving van het hulpmiddel of aanpassing in de hulpmiddelenfiche over dat hulpmiddel of die aanpassing.

Artikel 7 past artikel 24 aan.

Het eerste lid wordt vervangen als gevolg van de toevoeging in artikel 23 van een bewijs vastgesteld door het agentschap.

Er wordt een lid toegevoegd in verband met de derde betalingsregeling. De aanvrager moet in dit kader de formulieren gebruiken die het agentschap vaststelt.

Artikel 8 heft artikel 29 over een toezichtscomité bij het KOC en artikel 30 over het opmaken van werkingsverslagen door het KOC op.

Artikel 9 In artikel 34, § 4, wordt de voorwaarde voor voorlegging van een aanvraag van een hogere tegemoetkoming aan de bijzondere bijstandsc commissie met name dat de meerkost meer dan 300 euro moet bedragen, verduidelijkt voor die gevallen waarin een hogere tegemoetkoming wordt gevraagd. In die gevallen wordt er gekeken naar het verschil van het bedrag vermeld op de factuur en de som van de refertebedragen voor het hulpmiddel en de aanvullingen.

Artikel 10 In de refertelijst worden in de rubriek "Andere" bepalingen over de tegemoetkomingen voor vervoer en verblijf in verband met gewoon onderwijs opgenomen.

Artikel 11 in bijlage V over de hulpmiddelenfiches worden een aantal fiches over vervoer en verblijf in verband met gewoon onderwijs opgenomen en wordt in een aantal hulpmiddelenfiches de mogelijkheid voor het forfaitair gebruik van het refertebedrag voorzien.

Artikel 13 bevat een overgangsregeling voor de aanvraag van tegemoetkomingen voor kosten van vervoer en verblijf in verband met het gewoon onderwijs.

De aanvragen die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van dit ontwerpbesluit worden afgehandeld conform het ministerieel besluit van 23 mei 1969. De beslissingen die het VAPH heeft genomen met toepassing van voormeld besluit vervallen als de persoon met een handicap overgaat naar een ander onderwijsniveau bijvoorbeeld van het lager naar het secundair onderwijs.

Artikel 14 regelt de inwerkingtreding.

Artikel 15 behoeft geen commentaar.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Forfaitair gebruik van hulpmiddelen

We verwachten dat het forfaitair gebruik van hulpmiddelen slechts in uitzonderlijk situaties en dus eerder in beperkte aantallen zal worden toegepast. Bovendien kan nooit meer dan het refertebedrag worden toegekend.

Bijgevolg verwachten we geen meeruitgave.

Refertebedragen met aanvullingen

De refertebedragen zijn bepaald o.b.v. de goedkoopste adequate oplossing. Het risico dat er een resterend bedrag zou zijn dat door de aangepaste werkwijze wel zou worden besteed, is eerder beperkt.

Bepalen van datum tenlasteneming van de kosten voor de aanvraag van een herstelbudget

Slechts een beperkt aantal facturen wordt geweigerd omwille van de factuurdatum die valt vóór de datum dat kosten betaalbaar zijn.

Hier verwachten we hoogstens een beperkte meeruitgave.

Voorwaarden voor het toekennen van een aanvullend herstelbudget

Geen budgettaire impact: voorwaarden worden nu reeds toegepast door de administratie.

Fietsoplossingen

Geen budgettaire impact: principe wordt nu reeds toegepast door de administratie en BBC.

Relaxzetels

Geen budgettaire impact: principe wordt nu reeds toegepast door de administratie.

Toestemming om rechtstreeks aan een leverancier te betalen

Geen budgettaire impact.

Vervoers- en verblijfskosten

Op basis van de gegevens waarover we beschikken, verwachten we met de opname van vervoers- en verblijfskosten in de refertelijst een meeruitgave van € 100.875,69 en blijven de uitgaven ruim onder het voorziene budget van € 644.000,00. De tabel hieronder is een overzicht van de uitgaven in 2018 en 2019 en de geraamde uitgaven in de nieuwe situatie.

We vergelijken de uitgaven in de nieuwe situatie met deze uit 2018 en 2019 omdat in er 2020 en 2021 door de covidpandemie veel minder verplaatsingen naar en van school waren.

	uitgaven 2018	uitgaven 2019	gemiddelde uitgaven 2018-2019	geraamde uitgaven nieuwe situatie
vervoerskosten	€ 365.514,40	€ 333.348,21		€ 417.847,00
verblijfskosten	€ 21.600,00	€ 23.134,00		€ 54.800,00
totaal	€ 387.114,40	€ 356.482,21	€ 371.798,31	€ 472.674,00

Bij de inschatting van de nieuwe situatie met de invoering van de hulpmiddelenfiches voor vervoers- en verblijfskosten werd naast de specificaties in de hulpmiddelenfiches rekening gehouden met het huidige aantal aanvragen en een mogelijk aanzuigefect door het invoeren van nieuwe referterubrieken.

Onderstaande tabellen bevatten de details van de berekeningen voor vervoerskosten (eerste tabel) en verblijfskosten (tweede tabel).

Vervoerskosten	niveau	2018			2019			nieuwe situatie		verklaring inschatting nieuwe situatie
		auto	taxi	totaal	auto	taxi	totaal	auto of taxi	zuz taxi	
aantal pmh	lager	15	6	18	16	4	17	30	10	aanzuigefect nieuwe rubriek,
	secundair	39	13	42	29	10	35	70	15	aanzuigefect nieuwe rubriek
	hoger	46	21	56	45	17	52	45	4	beperkt aanzuigefect geïnformeerd via SIHO onderscheid tussen pendel- en kot
	hoger							15	1	
gemiddeld per pmh	lager	1.240,59	1.105,47	1.402,31	882,22	2.482,81	1.414,51	1.239,00	bbc	2 X 5 km X 0,7 X 177 lesdagen (99,9 % < 5 km)
	secundair	1.568,83	6.863,03	3.581,04	1.586,82	4.744,47	2.670,36	1.487,00	bbc	2 X 6 km X 0,7 X 177 lesdagen (91,2 % < 5 km, VAPH, gem 5,8 km)
	hoger	2.310,08	3.981,22	3.390,52	1.764,61	8.025,38	4.150,75	4.004,00	bbc	pendel: 2 X 26 km X 0,7 X 110 dg (26 km gem pendelafstand max 130 lesdagen, gem 95 en 15 dagen examen)
	hoger							2.856,00	bbc	kot: 2 X 60 km X 0,7 X 34 schoolweken (max 26 weken lessen en 8 weken examen, 60 km gem afstand tss woonplaats en kot)
totale uitgaven per niveau	lager	18.608,81	6.632,84	25.241,65	14.115,49	9.931,25	24.046,74	37.170,00	12.390,00	referte: 1239 x 30 = 37170 ZUZ 1239* x 10 = 12390
	secundair	61.184,31	89.219,36	150.403,67	46.017,75	47.444,69	93.462,44	104.090,00	22.305,00	referte: 1487 X 70= 104090 ZUZ 1487* X 15= 22305

	hoger	106.263,47	83.605,61	189.869,08	79.407,52	136.431,51	215.839,03	180.180,00	16.016,00	referte: 180180 = (4004 X 45) ZUZ 4004* X4 = 16016 referte 42840 = (2856 X 45) ZUZ 2856* = (2856 X 1)
	hoger							42.840,00	2.856,00	
totale uitgaven		186.056,59	179.457,81		139.540,76	193.807,45		364.280,00	53.567,00	
				365.514,40			333.348,21		417.847,00	

* In de veronderstelling dat BBC een tweede maal het refertebedrag toekent

verblijfkosten	niveau	2018	2019	nieuwe situatie	verklaring inschatting nieuwe situatie
aantal personen met handicap	lager	1	1	2	aanzuigeffect door bekendmaking fiches
	secundair	1	4	6	aanzuigeffect door bekendmaking fiches
	hoger	10	9	11	aanzuigeffect beperkt, goed geïnformeerd via SIHO
gemiddelde uitgaven per per persoon	lager	500,00	320,00	1075,00	stijging tot maximaal refertebedrag
	secundair	654,00	402,50	1075,00	stijging tot maximaal refertebedrag
	hoger	2045,60	2570,44	4200,00	12 X 350 (refertebedrag, geen zuz)
totale uitgaven	lager	500,00	320,00	2150,00	2 X 1075
	secundair	654,00	1610,00	6450,00	6 X 1075
	hoger	20446,00	21204,00	46200,00	11 X 4200
totale uitgaven	samen	21600,00	23134,00	54800,00	

Toezichtcomité

Geen budgettaire impact.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 20 september 2022.

Het begrotingsakkoord werd gevraagd op 11 oktober 2022.

B. ESR-TOETS

Zie punt A, budgettaire impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerpbesluit heeft geen effect op de personeelsformatie noch op het personeelsbudget.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorliggend ontwerpbesluit heeft geen weerslag op de lokale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering zal het advies van de Raad van State ingewonnen worden binnen een termijn van dertig dagen.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap

2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over het voormelde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State..

Voor de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, afwezig,
de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding,

Benjamin DALLE